

سینه پروردور...!

درباره طرح مدارس برای پیشگیری از مصرف مواد مخدر

خیلی وقته به فکرتونیم

هنوز حرف مان درباره این که آموزش و پرورش و بقیه مسئولان بالاخره یادشان افتاده یک فکری به حال وضعیت رو به گسترش مصرف مواد مخدر و به خصوص سیگار بین نوجوانان ها بکنند که صدای برخی از همین مسئولان درآمده و می فرمایند که نخیر ما ۱۸ سال است داریم روی این طرح کار می کنیم.

یعنی لازم است باور کنیم که مثلاً آنها چون می دانند دخانیات عامل یک سوم سرطان های کشور است، باید ریشه این معضل را در همین سنین پایین بخشکانند. فقط معلوم نیست چرا ۷۱ میلیارد نخ سیگار در کشور تولید می شود؟! خب این موضوعات را حتماً در پرونده بررسی کرده اند. ما می رویم سراغ همین نظام آموزشی خودمان. امسال از مهر البته در تهران هم دست به کار شدند و تفاهم نامه ای منعقد کردند و خلاصه اجرای طرح پاد (پیشگیری استعمال دخانیات) در مدارس پایه متوسطه و اجرای طرح «فرآموز نفس پاک» در مدارس ابتدایی شهر تهران شروع شده است.

صبح خیلی زود یعنی فقط وقتی پاکبان ها و سربازها مجبورند بیدار باشند و مشغول کار؛ یک گروه دیگر هم کم کم پا به خیابان ها می گذارند؛ بله دانش آموزان. گاهی وقتی خودم دارم مهدی، نوجوان ۱۳ ساله ام را به مدرسه می برم هنوز آن قدر هواتاریک است که چشم چشم رانمی بیند؛ چون حتی مغازه ها هم که شب ها با نورشان خیابان را روشن می کنند، بسته اند. حتی به زور می شود یک فروشگاه باز پیدا کرد که خوراکی برای زنگ تفریحش بخرم. ولی یک عده همین ساعت از روز هم حوالی مدارس می چرخند. اینها یقیناً پایه ترین موجودات کره زمین هستند. کسانی که در برف و باران و گرما و سرما و هر ساعت از روز هم که شده، برای خدمت رسانی حاضرند. دوستان نامحترم ساقی!

حسین شکیب‌راد

فعال حوزه نوجوان

آخه مدرسه جای این کارهاست؟

طرحی را راه انداخت به نام پاد.

در حقیقت مجری این طرح، جمعیت مبارزه با استعمال دخانیات ایران است. سال ۹۵ به عنوان نمونه اولیه رفتند سراغ دانش آموزان شهرستان ورامین. از بانیان این امر که سؤال می کنیم رک و راست

می گویند وقتی دیدیم مدرسه که از مهم ترین نهادهای اجتماعی، تربیتی و آموزشی و اصلی ترین رکن تعلیم و تربیت است، تبدیل به محلی برای آشنایی برخی دانش آموزان با مواد مخدر از طریق سایر هم سن و سال های شان شده، دست به کار شدیم.

خدا را شکر همه شما که مخاطب نوجوانه اید چون از جمله فرهیختگان به حساب می آید احتمالاً لب به سیگار هم نمی زنید ولی قطعاً مستحضرید که سیگار که هیچ، بسیاری از مواد مخدر دیگر هم در کوتاه ترین زمان ممکن در دسترس هم سن و سال های

شما قرار می گیرد. متأسفانه برخی اوقات بین دانش آموزان کشیدن لااقل سیگار، جزو نشانه های بزرگی هم محسوب می شود. برای همین است که نظام آموزشی ما بالاخره چند سال پیش تعارف را کنار گذاشت و برای جلوگیری از گسترش مصرف انواع مواد مخدر به خصوص همین جناب سیگار،

فایده هم داشته؟

اگر به من یکی بگویند، می گویم راه حل اصلی همه مشکلات گفت و گو است. همین مصرف سیگار و سایر مواد مخدر هم از همین حرف نژدن ها و درک نشدن نوجوان توسط اطرافیان شروع می شود. آمار نشان می دهد در نقاطی که طرح پاد به خوبی اجرا شده اثرات چشمگیری هم داشته است. ولی ما یاد گرفته ایم خودمان را گول نزنیم. مثلاً

وقتی آمار نشان می دهد شیوع استعمال دخانیات و سیگار الکترونیک در دختران در حال افزایش است، البته در رصد و پایش آسیب های اجتماعی در همه استان ها، مسائل خانوادگی در صدر قرار دارد و مصرف دخانیات در رتبه چهارم آسیب های اجتماعی در کشور است. اما به هر حال نباید از اثرات مخرب گسترش مصرف همین سیگار ساده به خصوص بین دانش آموزان دختر غافل شویم. ولی یادمان نرود دستیابی به جامعه بدون دخانیات و مصون از زیان های بهداشتی، اقتصادی و زیست محیطی از محصولات دخانی و همچنین ارتقای آگاهی علمی و اجتماعی نسبت به مسائل مرتبط با حوزه دخانیات آرزوی دیرینه این مؤسسه عام المنفعه است و امید که تمامی افراد جامعه با کمک یکدیگر برای تحقق بخشی این آرزوی زیبا کمک کنند.

چه خبرتونه؟!

اینجا هم مثل خیلی کارهای خوب دیگر کار را سپرده اند دست خود نوجوان ها؛ به عبارتی اول به خود دانش آموزان آموزش های مربوط در مورد مضرات مواد مخدر ارائه می شود و احتمالاً آنها در کمال انزجار از این مواد؛ خودشان در مرحله بعدی می شوند پادیار. پادیارها که در حقیقت سفیر پیشگیری استعمال دخانیات و آسیب های اجتماعی در مدرسه و محله خودشان هستند، صدا البته از مزایای حضور در اماکن ورزشی، سینما و... بهره مند می شوند و باید دست در دست هم دهند به مهر و میهن خویش را از مصرف کنندگان مواد مخدر پاک کنند. مدیرعامل جمعیت مبارزه با استعمال دخانیات شهرستان ورامین در این مورد به ما گفت: «در حال حاضر باشگاه کارآفرینی پادیاران تشکیل شده که می توان از آن به عنوان نقطه عطف این طرح یاد کرد.» اما نمی توانیم از نگرانی های مان نگوئیم؛ چون همه می دانند که با وجود این طرح ها و امثال آن، هنوز آمار مصرف در میان دانش آموزان نگران کننده است و سیگار و قلیان که لابد اصلاً در آمارها نمی آید چون اگر بیاید، همه دست و پای شان را گم خواهند کرد.